

"Štajerc" izhaja vsaki petek, dатiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogr sto 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom., za Ameriko pa 6 krom.; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost postnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravništvo se nahaja v Ptaju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se spremjam zastonji, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznani uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za $\frac{1}{2}$ strani K 32, za $\frac{1}{4}$ strani K 16, za $\frac{1}{8}$ strani K 8, za $\frac{1}{16}$ strani K 4, za $\frac{1}{32}$ strani K 2, za $\frac{1}{64}$ strani K 1. — Pri večkratnem oznaniyu se cena primerno zniža.

Štev. 24.

V Ptaju v nedeljo dne 13. junija 1909.

X. letnik.

Nič novega!

Resnično, nič novega, prav ničesar no vega ne moremo in tudi nočemo povedati. Po vsej resnici povedano, — nam zadostuje stara tvarina popolnoma in Boga bi zahvalili, ko bi se to rešilo ...

Kaj hoče mo in v čem tiči naše nasprotje s prvaškimi strankami? — Odgovor nam ni težak: Mi naprednjaki smo ljudska stranka. Vso svojo moč iščemo v ljudstvu samemu in za to ljudstvo velja tudi ves naš boj. Nam je res popolnoma vse eno, ako nam to nasi nasprotniki verujejo ali ne. Istotako se brigamo za priznanje neizobražene množice, ki posluša edino prazne besede. Mi smo ljudska stranka in kot taka moramo enkrat zmagati. Ljudstvo pa naj spi še tako trdno, — enkrat se bode prebudilo in nas bode spoznalo ter razumelo, ne po naših besedah, marveč po našem delu.

Kot ljudska stranka imamo v prvi vrsti eno: nasprotovati in beriti se proti vsemu, kar je ljudstvu škodljivega. In tekem preteklega desetletja smo ravno izpoznali, da so prvaške stranke vseh vrst in vseh barljudstvu nevarne ter škodljive. To smo mi izpoznali, to mora pa tudi vsakdo izpoznavati, kdor misli z lastno glavo ter se ne pusti nikjer in od nikogar zapeljavati.

Ako pregledujemo delovanje prvaštva, potem pride domov do prepričanja, da nam je to v vsakem oziru škodljivo. Nič novega ne povemo s temi besedami. Ali resnica se mora opetovano ponavljati in še se dobi nekaj ljudij, kateri ji ne bodojo verovali. Nič, prav nič novega ne povemo. Ali res je in stotero dokazov imamo za to trditev, da nam prvaštvo ravno tak na političnem kakor na umstvenem in na gospodarskem polju grozovito škoduje.

Na umstvenem polju nam škoduje prvaštvo že zato, ker nam brani poduk nemškega jezika, ker nasprotuje vedno in povsod šoli kot ljudski izobraževalnici, ker prepoveduje na vsakem mestu vejo znanje. Prvaštvo je krivo, da je naše ljudstvo še v toliko meri analfabetsko, da se naši domačini še vedno ne morejo v duševnem oziru meriti s sosedji. Prvaštvo je krivo, da se smatra našega koroškega ali štajerskega človeka še vedno za nevedneža, ki se ne zna pomagati in ki mora berač ostati. Prvaki zahtevajo visoko šolo v Ljubljani, — ljudske šole pa zanemarjajo v vsakem oziru, ljudske učitelje zapuščajo in jih izrabljajo k večjem za orglarje ali politične agitatorje. Prvaštvo je krivo vsega duševnega zanemarjenja, vse duševne revščine štajersko-koroškega slovenskega ljudstva. To ni nič novega, — ali resnica, žalostna resnica je to. Mesto praznih besed naj bi prvaki že pred desetletji ljudstvo izobraževali. Potem bi bilo bolje za to izmognano prebivalstvo lepe naše domačije. Ali prvaki so raje hujskali, da je nemška šola ljudstvu nevarna. In ljudstvo, polno otročjega babjeverja, se je podalo ter je smatralo res vsakega učitelja za "belcevuba" in vsako šolo za peklo ...

V gospodarskem oziru pa ima prvaštvo še veliko večje grehe zaznamovati. Resnica je v prvi vrsti, da se na spodnjem Štajerskem in v slovenskih delih Koroške vsako leto več in ne pričakovan veliko število kmetskih posestev sodnijskim potom proda. In v teh krajih vrlada vendar prvaštvo neomejeno. Ako bi imelo to prvaštvo torej res le iskrico sočutja in pomilovanja v sebi, ako bi zasledovalo resnično narodno politiko, — no, potem bi skrbelo za gospodarsko zboljšanje teh pokrajin. Najlepše in najboljše narodno delo je pač, da se spravi ljudstvo iz revščine in se mu zasiguri boljša bodočnost. Tega pa prvaki ne pozna. Tem ljudjem je pač popolnoma ednak, ali se deset ali sto ali tisoč kmetov v Ameriko izseli, ako se razvija židovska veleposestvo, ako se razkosuje kmetsko zemljo. Za vse to se ta gospoda noče brigati. Zato se godi našemu ljudstvu vedno slabše. V našem listu smo že mnogokrat pisali (in bili smo tudi pripravljeni dokazati to pred sodnijo), da si prvaški advokati dvojno in trojno sveto računijo, kakor bi to po postavi smeli, da hodijo prvaški politikujoči duhovniki že skoraj vsak teden podpore pobirati itd. itd. Povedali smo tudi že mnogo slučajev nesramnih tativ občinskega denarja po prvaško zaslepjeneh dolgorstežih. Povedali smo grozovito lahko-miselnost, s katero delujejo prvaki v svojih dežavnih zavodih (n. p. dejstvo, da je par prvakov le v Šoštanju napravilo čez en milijon krom dolga, nadalje stališče drugih prvaških posojilnic itd.). Kdo bode te prvaške grehe in dolgove plačati? Ljudstvo! In zato pač lahko z mirno vestjo trdimo, da je bilo prvaštvo doslej vedno v elikanski škodljivev slovenskega ljudstva. Vbogo, zapeljano ljudstvo niti ne ve, kako se mu z narodnjaškimi frazami denar iz žepa krade. Ljudstvo molči in plačuje in molči ...

In istotako stoji stvar v politiki. Štajersko kakor koroško ljudstvo je v svojem srcu dobro "avstrijsko". To ljudstvo pač ne more in noče zvestobo proti državi in vladarju prelomit. Prvaki pa vlivajo med to ljudstvo s trup v elezi dajstva. Ne samo bestado prijateljstvo do Srbije in Rusije nam to dokazuje, — ne, vsaka beseda in vsak korak prvakov nosi pečat velezajstva na sebi ...

Ponavljajmo torej, čeprav ne moremo ničesar novega povedati: Prvaške stranke hčajo napraviti iz slovenskega ljudstva analfabete, gospodarske berače in politične velezajdice.

Nas pa sovražijo in zaničujejo, ker se tega nočemo oprijeti. Prvaki so politični velezajdajaci, ker hočejo našo državo razdrobiti, našemu habsburškemu cesarju zvestobo prelomit. Temu se mi naprednjaki nočemo in ne moremo pridružiti. Prvaki pa so tudi zagriženi sovražniki ljudske izobrazbe. Oni čutijo, da je utemeljena njih vrlada edino v neumnosti ljudstva. Mi pa se tega nočemo držati. Nasprotno: mi smo prepričani, da bode ljudstvo zboljšalo svoj položaj edino potom znanja in izobrazbe. Čimveč izobraženih ljudij, temveč napredka! In kar se tiče gospodarstva, je naše stališče jasno. Mi hočemo, da bodojo vsi pošteno in dobro živeli. Mi nočemo,

da bi se prvaški oderuhi nasiliti na ljudske troške ...

Tako nismo danes nič novega povedali. Novice praviti tudi nima nobene vrednosti. Le ponavljajmo staro dejstvo. In ako bodo bili vsa dan isto pesem, — no, potem se bodo moralno enkrat ljudstvo predramati. Potem pa bodo ljudstvo pogalo tudi svoje pijavke odsobe!

Politični pregled.

Državni zbor bode končal svoje sedanjo zasedanje okroglo sredi julija meseca. Potem pridejo deželni zbori k delu.

Volitev. Pretekli torek vršila se je v Gradcu nadomestna volitev za državni zbor. Volitve so se udeležile 3 stranke: nemški naprednjaki, klerikalci in socialisti. Prvi so kandidirali mariborskega deželnega poslanca vrlega Wastiana. Ta je dobil skupaj 2291 glasov. Klerikalec Nennenteufel je dobil 1328, socialist dr. Schacherl pa 1274 glasov. pride torej med prvoma dvema do ožje volitve. Ali izvolitev Wastiana je zasigurjena.

Parlamentarni dvoboj. V državni zbornici prišlo je med štajerskim naprednim poslancem Malikom in češkim grofom Rolsbergom do prepričanja, v katerem je prvi zadnjega "renegata" imenoval. Rolsberg je bil namreč svoj čas Nemec in je bil tudi na nemški program izvoljen. Zdaj se je pa nakrat spremenil v hudega Čeha. Vsled tega prepričja vršil se je dvoboj na pištole. Po enkratnem strelenju ni bil nikdo bojevnikov ranjen. Pač pa je postal pištola poslanca Malika nerabljiva in se je dvoboj vsled tega končal.

Predlog proti razkoševanju posestev. "Deutsche Agrarblatt" piše: Na Avstrijskem pride vsako leto 10 tisoč kmetskih posestev na boben. Ta žalostna usoda zadene večidel pridne kmete, ki so se skozi desetletja za grudo svoje domačije borili. Mladi ljudje prevzamejo dandanes očetovo posestvo s tako velikimi dolgovmi, da že par slabih letin kmeta uniči. Tako posestvo se pa potem zelo redkokopaj po sodnijsko cenjeni vrednosti proda. Vzroki temu ležijo pač v dejstvu, da je sodniška razprodaja premalo znana. Edikt se sicer v domači vasi nabije, ali večidel ga čitajo le oderuški razkosevalci posestev. Na dan razprodaje pridejo potem večinoma le taki razkosevalci, nakupijo in parcelirajo potem posestvo za se z velikanskim dobičkom. Ekskulcijski red naj bi se torej v tem oziru spremenil, da bi se ta edikt vsem občinam v okraju naznani. Istotako naj bi se to v vseh listih razglasilo. Vadij naj bi se na 5 procentov znižalo, da bi se zmagli tudi revnejši ljudje kupuje udeležiti. Prepisne pristojbine naj bi se 20-kratno zvišale, ako bi se kupljeno posestvo tekom nekaj let parceliralo. S tem bi se vsaj malo pomagalo. Ako bodo pa šla stvar tako naprej, kakor v zadnjih 30 letih, potem bodo imeli kmalu angleške razmere, to se pravi: v vsaki vasi pa bogatinov, drugače pa same najemnike in berače!

Klerikalna pomoč. Kakor znano, so klerikalci največji prijatelji ljudstva. Te dni se je n. p. izvedlo, da je izdal klerikalni minister dr. Weisskirchner na pošte urade tajni odlok, po katerem se mora vsakemu poštnemu uslužbencu

"urlaub" dati, kateri hoče iti na romanje ali na božjo pot... Takšna je klerikalna ljubezen do ljudstva. "Urlaub", katerega plačujejo davkoplăevalci s svojimi krvavimi žuljami, se moro dati tistim tercijalskim poštним uslužbencem, ki raje po božjih potih lenarijo, namesto da bi delali.

Češki patriotje. Ob praznovanju bitke pri Aspernu v Kraljevem Gradcu so češki veleizdajalci tako grdo proti avstrijskemu vojaštvu nastopali, da je prišlo do velikih nemirov. Vojaki in orožniki so morali z orodjem red napraviti. Več teh čeških "patriotov" se je zaprl. Naša vlada je napram domačim veleizdajalcem res grozivo dobrošuna. Ko bi se pa kmetje enkrat proti davkom uprli, bi bilo vse drugače...

Srbске nesramnosti. V srbskem listu "Republika" je izšel pred kratkim članek, ki je opsal cesarja Franc Jožefa na najgrši način. Veliko število srbskega ljudstva samega je ta grdi članek obsojalo. Ali srbska vlada seveda ni lista konfiscirala. Naš poslanik grof Forbach je v tem oziru že pri srbski vladi interveniral. Takšni so naši "srbski prijatelji"...

Dopisi.

Sv. Andraž v Slov. gor. Ko se spominjam razmer pred tremi tedni, prisilijo me, da jih nekoliko objavim; ker mi je že več kaj dovolj, želim jih celo priprosto tebi, dragi bralec, pred oči staviti. Ko smo se pripravljali na deželnoborske volitve, so tudi naš gospod župnik si prizadevali veliko na svojo stran; in ob času volitev bile so tudi njih pridige zabeljene z gorečimi željami; ko se pa ni vse zgodoilo po njih volji, pa kričijo iz prižnice čez nas! Ali župnik naj si popred izbrišojo brano iz svojega očesa, ne pa napredni dopisnik, ker ima ta vse čisto prav... Prišla je že davno doba za Vas, da bi morali začeti vzgledno in zavedno živeti. Gospod Jezus Kristus pravi: Moja hiša je hiša molitve, ne pa hiša razuzdanja! Tudi pri nas je cerkev (hiša Božja) za molitev in prižnica za oznanjenje Božje besede, ne pa za krič, še manj pa še za zunanjou politiko in oznanjenje kandidatov. Omenjeni gospod, zboljšajte nekoliko stvari, katere se dotikajo Vas, s politiko pa na stran. Vi ste začeli in mi bomo končali!

Mira hrepeneči farani.

Od sv. Benedikta sl. gor. Dragi "Štajerc"! Že dolgo časa nisi dobil nobenega dopisa iz naše revne župnije. Imeli smo volitev dne 17. maja v naši občini Tropkovi. Agitiral je Anton Špangl za klerikalno stranko in silil ljudi, da naj volijo Roškarja in Robiča. Zarano že ob 5. uri je prišel h gospodarju Francu Fekonju v Ločkem vrhu, da naj gre volit Roškarja in Robiča. Pa tudi listeke je naš dragi kapelanček Kančič Jožef dal na obč. predstojnike, da naj jih razdelijo med občane, da naj volijo zgoraj omenjene klerikalce. Zvičajno so ti klerikalni kandidati zmagali, ker na vsak list, kateri je bil od naših kandidatov Dominik Kosera in Franc Senekoviča, so klerikali svoje kandidate gor pripopali, tako da se ni moglo naših kandidatov videti. Pa tudi ta revček Špangl, ki je najhujši klerikalec v naši fari Benedički, si je strašno prizadeval ljudi pridobiti za Roškarja in Robiča. Oj revček Špangl, hlače bi si rajši krpal ta čas, kaj si okoli hodil! Pred nekaterimi dnevi je šel popotnik po cesti; nasproti pride Špangl, popotnik se prestraši ter zbeži v gozd, ker je mislil, da se je slamnati mož v koruzi oživel. Oj revček Špangl, kdaj se bodo drugič vršile volitve, tedaj rajši doma hlače in sukno krpaj, kakor da bi ljudi k volitvi silili. Drugači boš pa po postavi kaznovan!

Več faranov.

Sevnica ob Savi. Dragi mi "Štajerc"! Redko kedaj čitamo dopise iz našega mlega okraja Sevnice. Danes prosimo več občanov, dragi nam "Štajerc", vzemi v roke najojstrevšo krtačo in pokrtač naše občinske odbornike. Minuli teden se je delila podpora točne in sušne poškodbe za minulo leto 1908. Torej želimo vprašati občino: ali ne znate računat ali se vam ne zdi vredno, da bi bili došlo podporo razpisali vsem davkoplăevalcem? Vsi tisti večji kmeti, kateri trobijo v Vaš rog in niso potrebeni denarja tako silno ko manjši kmeti, so dobili podporo, drugi pa nič. Mislimo in resnično povemo, da suša in toča namje tudi škodo naredila, je težje pozabimo

kot večji kmeti, ki redijo od 6 do 10 glav živine, če nam suša vzame tistih 2 kom., potem pa nimamo nič, on ima pa še zmirom več glav. Eni so dobili podporo, drugi pa ne. Torej vprašamo občinske predstojnike: ali poznate postavne določbe, ali jih nočete poznati? Postava velja za vsacega in tudi za Vas, gospodine; ako pri Vas ne velja, primorani smo vprašati oblasti, koliko denarja je bilo odločenega za občino Sevnico in bodoemo poiskali, kje je ves denar. Ja dragi kmetje, letos imamo zopet občinske volitve. Ne dajte se preslepiti in volite trezne možje v odbor! Torej prebudite se iz dolgotrajnega spanja, ko vidite kako se vam godi. Za plačat te najdejo, kadar je za dobit, pa te nične ne pozna. Torej letos se zbudite!

Več kmetov.

Iz Poličan. Pretekli teden bil je za Poličane in daljno okoliščino žalosten teden. Daleč znani g. Anton Grundner, veleposestnik, posestnik umetnega mlina, trgovec itd. izdihnil je po komaj 3-dnevni bolezni blago dušo. Kakor znano, bil je g. A. Grudner v vsakem oziru in vsak plagega, poštenega, dobrotljivega značaja, jako dobrotljiv proti kmetskemu in ubogemu ljudstvu. Ljudstvo bistriškega, šmarskega, rogaškega okraja zgubilo je v tem možu velikega dobrotnika. Ako ni v časih bilo v stiski in sili pri ubožčih pošči, gotovo se je najdla v Grundnerjevi hiši, in bil je vsled svoje poštenosti in dobrotljivega srca v vseh krogih priljubljen in visoko spoštan. Mož je bil ves čas svojega življenja globoko misleč veren kristjan, pri tem pa ne preveč v gnadi pri nekih gospodih, kajti do prečiščanja ni mogel priti, da bi božji dar, kjeri zleze gospodu v žep, pomagal duši v nebesa. Zategadelj je podpiral in obdaroval zmiraj rajši uboge. Ljudstvo je ljubil, sovražil farizeje. Zaradi podelelih dobrot pa je pravičen nebeski oče tudi zmiraj delil srečo g. A. Grundnerju celi čas njegovega življenja, žegen Božji mu je stoterokrat povrnil ljudstvu storjene dobre. Kakor je bilo življenje, taka bila je tudi smrt. Ni mu postal nebeski oče dolge, mučne bolezni, do zadnjega trenutka pri čisti zavesti, gledal je rajnki z mirno, čisto vestjo umirajoč pravičnega sodnika. K velikemu krasnemu pogrebu, kakor snega še ni bilo v Poličanah, prišle so velike trume ljudstva od blizu indaleč, ter spremljale ljubljenega k večnemu počitku. Solzne oči spremljajoči in zdihljali ubožcev: Bog mu daj dobro, Bog mu poveri itd. je bil čist dokaz ljubezni do rajnkega. V miru naj počiva! Za ljudstvo pa naj ostane upanje, da boda hrabra sinova rajnkega g. Anton Grundnerja odločno nastopila pot svojega očeta!

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Dragi "Štajerc"! Usmili se pa zopet nekaj črešnjevskih žen, če se ti pritožimo; saj se nas nikdo drugi ne usmili. Naš preganjač župnik Sušnik se je pa zopet v binkoštnih praznikih z svojo surovostjo "izcajhnal". V nedeljo je klatil iz prižnice z velikanskimi lažmi po možeh, v pondeljek pa po nas ženah. — Mislimo smo, da je že res izbruhnila pri njem bolezne v možganih, kar ljudje že dolgo časa prerokujejo. Ker je bilo v pondeljek pri večernicah le par možnih v cerkvi, vse dolje se je par čez 65 let staris strpljenih gospodinj v prazne moške stole, in sicer v stole njih gospodarjev. Kar naenkrat jih je ta besni župnik surovo "marš vun" izgnal. Zasramovane so šele iz stolov, pa tudi naravnost jokajec iz cerkve, vse ljudstvo je bilo razburjeno. Dragi "Štajerc"! Zdaj pa ne bodo mi ženske več perzanašale, brale smo v zadnjem "Štajercu" nek članek o "krvavih župnikovih rokah", ko je staro mater pretepjal itd. Članek je sicer resničen, pa premalo razdet; nas ženske naj kdo povpraša, kaj nam je večkrat župnikova stara mati milo jokajec pripovedovala iz farovškega židovja, in sploh reči in dogodek, katerih tukaj če ravno rade, iz posebnih ozirov ne moremo opisovati; pa ljudstvu je vse tak znano, in čudno je da si še ta župnik upa sploh pred ljudstvo, da se ne sramuje; res je da ima debelo kožo kakor sam pravi. Ko bi bile mi ženske pred zadnjo volitvo, ko je ta gospod po hišah, njivah, celo živinskih hlevih za nami lazil, ter nas prav hinavsko z lažmi privorjal naj naše može za njegovo voljo nagovarjamo, posegle po pečnih vilah, bile bi najboljše storile. Zaradi kratkega časa, ker je na polju mnogo dela, ne poročamo danes več, pač

pa prosimo prihodnjič nekaj prostora za prav zanimivé reči in dela našega vrlega g. župnika.

Črešnjanke.

Dobje pri Planini. Oj zlati čas; kdor časa zamudi ga nikdar več ne dobi, pravi prigovor. Tako smo tudi mi v zadnjem našem dopisu zamudili oziroma pozabili povedati, da župnik Vurkel v nedeljo dne 16. maja t. l. ni opustil samo sveti evangelij povedati, ampak on tudi ni pri vstopu na prižnico ljudstvo navadno v Kristusu pozdravil, in ni molil očenaš; obnašal se je kakor kadar pride bahač v oštarijo. Kako je mogoče potem njegove trditve, da stori velik greh, kdor ne gre vsako nedeljo k božji službi, za prav držati? Njegovi najblžnji ljubljenci in sosedi, posilem-kramer "Tonč" in Malika, s katero sta v pozni noči špacirala, pa žihre med božjo službo prodajata žganje in druge reči, njema pa ni treba v cerkev k božji službi hoditi, ob časih prideta k zadnem blagoslovu, Malika se potruditi da pride z smehlivim obrazom ravno pred veliki oltar, da Vurkelca bolj natanko vidi, Tone pa ostane v zakristiji. Ali njema to ni za greh prišteo? Pač pa bilo tako dejanje za vsega drugega človeka velik greh. Ravn tako velik greh bi bil storil vsaki, kateri ne bi bil letos dne 7. maja kandidata "Pišek" volil, so trdili duhovniki. Oh da ne pride Kristus še enkrat na svet, da bi spletel štrike in bi take hinnavske črnuhe iz cerkve nagnal, katerim je vsaki drugi posel ljubši kakor oznanjevanje svetega evangelja; ali ni to izrabljenje svete cerkve v politične namene? Ali ni to oskrunjene svete cerkve? Povejte nam Vurkelc? Ako ne bo odgovor, bodoemo v novici razglasili, da Vi naši notici pritrjujete.

Resnicoljub.

Veržej. Clovek obrača, Bog obrne, resničnost tega pregorova so občutili pač naši zasplojeni tržani sami. G. župnik je povzročil vseh teh nesreč in tožb, katere so reynim tržanom mnogo plačila naredile. Dasiravno je c. k. okrajno glavarstvo, c. k. namestnja in c. k. ministerstvo prepovedalo pasti po trških gozdih, ni župnik ubogal, temveč je gonil tujo živino v tržke gozde. Vlekle so se tožbe tri leta. In nekateri tržani so bili z župnikom vred kaznovani do 400 krov. Ker so se na c. kr. okrajno glavarstvo protistavili in niso hoteli kazni plačati, je okr. glavarstvo ukazalo dne 22. maja prodati živino. Tadan se je močno rubilo in prodali so živine 25 krov, 16 svinj in 30 drenven pšenice. Neki tržani je rekel; Kaj je meni glavarstvo? Če zatožim 8000 kron! Imam posestvo, imam brod, imam gorice, lahko plačam. Ako se tak stavite, zakaj pa tedaj ne plačate?! Ako imate toliko vrednosti in denarja, zakaj pa potem župnika prosite, ko vam mora mežnar vsako nedeljo pobirati po cerkvi? Ali Vas ni sram, da se na župnika zanašate? Dne 24. majnika je župnik pokazal vašo sliko, ko je rekel cerkvenemu ključarju Francu Seršenu, naj mu zbere njegove in naj preskočijo v "Narodno stranko". Povabil je k sebi župnik Špindlerja, urednika "Narodnega lista" in dobili so voliči jestivno in pijačo. Slišal sem, da sta A. in F. S. v Rozmanovi krčni toliko pojedla in spila, da so se Špindlerju solze polile. Nesrečna paša je delala v "narodno" liberalno stranko, za katero se poteguje g. nadučitelj Ferdinand Sprager. G. nadučitelj, da bi se ti potegoval zato, da bi se otroci v šoli kaj naučili! Drugič potegujete se zato, da bote v cerkvi pri orglah imeli drugi red, kot sedaj. O g. Ferdinand, ti se ne bi nikdar tukaj segrel, ako ne bi mi za tebe prosili!

Sv. Janž na dr. polju. Dne 23. maja je imela tukajšna požarna brama svoje okrajne vaje. Bilo je vse veselo, ali brez nemira in brez napadanja od prvakov ne mine nobena stvar, ki je napredna. Zatoraj našemu g. kaplanu ni dalo celo popoldan miru, posebno ko je besedil "Heil" zaslišal. Tedaj se mu je žolč razil, šel je v županovo gostilno in tamkaj kmete hujskal, da naj bi šli in te družvenike nagnali, da ne bodejo več "Heil" vpili. Ali dokler so še bili kmeti pametni, tedaj tudi nič niso poslušali. Pa popoldan je dolg in zvečer se je vince tudi v žolč teh farovških par podrepnikov spremeno. In zvečer gre požarna brama k gospodu županu ter so klicali "Heil". — "Halt pardon", France R., to pa ne sme bit, mi nismo nikašni "Heilar", nihče ne sme tukaj "Heil" vpiti. A mi smo vpili naprej in je skakal kakor da bi zblaznel sem-